

Podpoľanie nad zlato, A. Hlinku 903/9, 962 12 Detva

Obvodný banský úrad v Banskej Bystrici
Ul. 9. mája 2
975 90 Banská Bystrica

k č.k. 2-3228/2016

Vyjadrenie k Odvolaniu spoločnosti MNG Slovakia s.r.o. voči rozhodnutiu č. 2-3014/2016 zo dňa 12.10.2016

Obchodná spoločnosť MNG Slovakia s.r.o. (predtým Eastern Mediterranean Resources – Slovakia, s.r.o., neskôr Mining Group Slovakia, s.r.o.) so sídlom Mariánska 32/A, 900 31 Stupava (ďalej aj “MNG Slovakia, s.r.o.” alebo “navrhovateľ”) doručila Obvodnému banskému úradu Banská Bystrica (ďalej aj “OBÚ BB”) odvolanie voči rozhodnutiu OBÚ BB č. 2-3014/2016 zo dňa 12.10.2016. Týmto rozhodnutím (ďalej aj “prvostupňové rozhodnutie”) OBÚ BB rozhodol o zamietnutí návrhu navrhovateľa na určenie dobývacieho priestoru Detva.

Na úvod je potrebné uviesť, že uvedené odvolanie nám ako účastníkovi konania nebolo doručené a ani nie sme uvedení medzi účastníkmi konania, ktorým sa oznámenie o podanom odvolaní doručuje. Nie je zrejmé, prečo OBÚ BB postupoval takýmto spôsobom, keďže je preň stále záväzný právny názor súdu vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 23S/113/2011 zo dňa 04.04.2012 potvrdenom rozsudkom odvolacieho súdu – Najvyšší súd SR sp.zn. 3Sžp/18/2012 zo dňa 12.03.2013. V zmysle citovaných rozsudkov je OZ Podpoľanie nad zlato účastníkom konania. Oznámenie o odvolaní nám ako účastníkovi nebolo doručené, toto oznámenie však bolo doručované aj prostredníctvom verejnej vyhlášky. V zmysle ustanovenia § 26 ods. 2 správneho poriadku (ktorý sa vzťahuje v zmysle § 41 zákona č. 44/1988 Zb. aj na konanie o určenie dobývacieho priestoru) sa doručovanie verejnou vyhláškou vykoná tak, že sa písomnosť vyvesí po dobu 15 dní na úradnej tabuli správneho orgánu a posledný deň tejto lehoty je dňom doručenia. Z uvedeného je zrejmé, že naše vyjadrenie k odvolaniu podávame včas.

Navrhovateľ namietal jednak formálne nedostatky výroku rozhodnutia OBÚ BB a tiež nesprávne právne posúdenie veci. K uvedenému uvádzame nasledovné:

Ad “Formálne nedostatky výroku napádaného Rozhodnutia OBÚ BB”:

Námietka navrhovateľa, že v rozhodnutí OBÚ BB absentuje uvedenie ustanovenia príslušného právneho predpisu, podľa ktorého OBÚ BB vo veci rozhodol, je neopodstatnená. V rozhodnutí je uvedený odkaz na príslušné ustanovenie zákona, nie je preto zrejmé, z čoho navrhovateľ vychádzal.

Navrhovateľ konkrétne uvádza, že v namietanom rozhodnutí “*absentuje uvedenie ustanovenia príslušného právneho predpisu, podľa ktorého OBÚ BB vo veci rozhodol a zamietol návrh organizácie*”. Chce tým zrejme poukázať na fakt, že OBÚ BB neuviedol označenie ustanovenia právneho predpisu vo vzťahu k “*zamietnutiu*” návrhu. Navrhovateľovi je nepochybne známe, že takéto ustanovenie sa explicitne nenachádza ani v zákone č. 44/1988 Zb. o ochrane a využití nerastného bohatstva (banský zákon), ani v zákone č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), takže OBÚ BB nemohol citovať v tejto súvislosti žiadne konkrétne ustanovenie. Zo správneho poriadku, ako aj z banského zákona však nevyplýva, že by navrhovateľ mal automaticky nárok na to, aby príslušný banský úrad vyhovel jeho návrhu na určenie dobývacieho priestoru, ak nenastal dôvod na zastavenie konania alebo na prerušenie konania. Takýto záver by bol absurdný.

Túto skutočnosť napokon jednoznačne a zrozumiteľne konštatuje aj Krajský súd v Banskej Bystrici v právoplatnom rozsudku sp.zn. 24S/45/2015 zo dňa 29.04.2016, ktorým bol OBÚ BB pri rozhodovaní viazaný (s poukazom ustanovenie § 159 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP platné v čase rozhodovania súdu, aktuálne ide o ust. § 191 ods. 6 Správneho súdneho poriadku): *“Žalobca správne uvádza, že nezákonný postup žalovaného vychádza práve z mylného právneho názoru, že o návrhu účastníka správneho konania možno v konaní o určení dobývacieho priestoru rozhodnúť len tak, že sa konanie zastaví alebo sa návrhu vyhovie. Naopak, ak nie sú splnené podmienky na zastavenie konania a nie sú splnené ani podmienky na určenie dobývacieho priestoru (...) nie je možné rozhodnúť tak, že sa určí dobývací priestor, pretože by išlo o rozhodnutie na základe zákona. To znamená, že v takom prípade treba o návrhu rozhodnúť negatívnym rozhodnutím. Správny orgán totiž musí v zmysle správneho poriadku rozhodnúť o každom návrhu, a to v zákonom stanovených lehotách.”*

Z uvedeného teda vyplýva, že výrok rozhodnutia je v súlade s § 47 správneho poriadku.

Ad “Nesprávne právne posúdenie vecí”:

Nestotožňujeme sa ani s druhou námietkou navrhovateľa, v zmysle ktorej údajne OBÚ BB porušil zásadu jednotnosti správneho konania, keď ako podklad rozhodnutia považoval “opakované nové záväzné stanoviská Obce Dúbravy a Mesta Detva”.

V tejto súvislosti uvádzame predovšetkým to, že celé konanie o určení dobývacieho priestoru trvalé bezmála šesť rokov (!!) a nie obligátnych 30 dní, resp. 60 dní v zmysle správneho poriadku. Počas tohto obdobia uplynula platnosť prvých záväzných stanovísk obce Dúbravy a mesta Detva, ktoré boli vydané s časovo obmedzenou platnosťou (s čím bol oboznámený aj konajúci Krajský súd v Banskej Bystrici). Je nepochybné, že zákonodarca pri príprave legislatívy vzťahujúcej sa na konanie o určenie dobývacieho priestoru, nepredpokladal, že by sa konanie, ktoré malo trvať 30, resp. 60 dní, predĺžilo až na niekoľko rokov (teda na takmer 36-násobok zákonodarcom predpokladanej lehoty na rozhodnutie!). Ak by sme predpokladali, že podklady rozhodnutia vychádzajúce z posúdenia charakteru územia na určitú činnosť sú nemenné a platné takmer 6 rokov, v takom prípade by boli lehoty stanovené v správnom poriadku obsolétne. Navyše, príslušné orgány (v danom prípade stavebné úrady) by sa stali rukojemníkom v rukách (ne)konajúcich orgánov na nepredvídateľne dlhé obdobie.

Navyše, OBÚ BB bol aj v tomto prípade viazaný právnym názorom správneho súdu vyjadreným v rozsudku sp.zn. 24S/45/2015 zo dňa 29.04.2016. Správny súd, ktorý pri konaní vychádzal z príslušného spisového materiálu (inak by nemohol rozhodnúť v merite veci) a mal k dispozícii všetky podklady dovtedajšieho rozhodovania OBÚ BB ako aj Hlavného banského úradu, jednoznačne komunikoval, že v konaní **chýba dohoda so stavebnými úradmi v zmysle § 33 ods. 2 stavebného zákona č. 50/1976 Zb.** Súd vo svojom rozhodnutí tiež jednoznačne uviedol, že keďže v konaní chýbali dohody konajúceho orgánu štátnej správy so stavebnými úradmi, príslušný orgán štátnej správy (OBÚ BB) nemohol konanie prerušiť a žiadať doplnenie z tohto titulu. Podľa súdu bol práve toto dôvod na zamietnutie návrhu.

Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že OBÚ BB rozhodol správne a zákonne, keďže prihliadal na aktuálne a platné záväzné stanoviská stavebných úradov obce Dúbravy a mesta Detva, v zmysle ktorých tieto nesúhlasili s uzavretím dohody s OBÚ BB v zmysle § 33 ods. 2 stavebného zákona. Keďže takáto dohoda nebola uzavretá a nebola podkladom rozhodnutia, OBÚ BB nemohol rozhodnúť inak, ako návrh na určenie dobývacieho priestoru zamietnuť.

K námietke porušenia princípu hospodárnosti a rýchlosti konania sa už vyjadril Krajský súd v Banskej Bystrici v citovanom rozhodnutí, preto je vo vzťahu k namietanému rozhodnutiu OBÚ BB irelevantná. Naopak, toto rozhodnutie aspoň čiastočne napráva nezákonne dlhé a bezdôvodné

predchádzajúce prerušenie konania o určení dobývacieho priestoru. Navyše, namietanie hospodárnosti a rýchlosti konania nemá žiadny bezprostredný vplyv na zákonnosť namietaného rozhodnutia OBÚ BB.

Navrhujeme preto, aby odvolací orgán odvolanie navrhovateľa zamietol ako nedôvodné a aby potvrdil prvostupňové rozhodnutie OBÚ BB, keďže toto je zákonné a správne.

V Detve, 28.11.2016

Ing. Roman Podhradský
štatutárny zástupca